

Interview met Minister Weckx

Naar een globaal cultuurbeleid?

Het laatste anderhalf jaar werd binnen de Vlaamse Raad de beleidsbrief sociaal-cultureel werk besproken. Uit deze discussie kwam een ander, overstijgend hoofdstuk naar voor: de advisering en de beleidsvoorbereiding van het cultuurbeleid.

De minister voor Cultuur en Brusselse Aangelegenheden Hugo Weckx wil hiertoe een Raad voor Cultuur en een Centrum voor Cultuurbeleid oprichten. Begin februari 1995 zou het voorontwerp van dit nieuwe decreet klaar moeten liggen om naar de regering en vervolgens via de Raad van State naar de Vlaamse Raad gestuurd te worden. De minister hoopt nog voor het zomerreces alles rond te krijgen. Kurt Lannoye en Marleen Baeten hadden een gesprek met hem over het doel van het voorstel, de dromen en de verwachtingen errond.

Etcetera: Wat is het opzet van dit nieuwe decreet?

Weckx: Mijn ervaring na drie jaar op het departement van cultuur heeft mij geleerd dat het cultuurbeleid in Vlaanderen altijd een deelsectorenbeleid is geweest. De voorbereidende cellen weten vaak niet van elkaar waar ze mee bezig zijn. Het beleid is zeker niet gekaderd in een globaal maatschappelijk beeld, waarin cultuur nochtans een belangrijke plaats moet innemen. Mijn 'voeding' vanuit de sector krijg ik bijvoorbeeld vanuit 40 commissies en raden, waaronder 20 voor de kunsten. Zo'n situatie is niet te houden. De Vlaamse Raad dringt aan op een beleidsbrief, geschreven vanuit een globaal cultuurbeleid. Ik slaag er niet in, omdat ik daartoe niet ondersteund ben. Een eerste poging heb ik ondernomen door het schrijven van het hoofdstuk *Een creatief Vlaanderen* in de brochure *Vlaanderen in Europa 2002*. Dit was slechts een eerste stap omdat ik ten eerste niet kon steunen op wetenschappelijk onderzoek, want dat bestaat nauwelijks inzake cultuur, en omdat ik ten tweede niet kon steunen op

vroegere pogingen. Het Vlaamse cultuurbeleid bestaat nu 25 jaar autonoom. In de beginjaren werd steeds naar deelprojecten toe gewerkt die uitmondten in een hele reeks decreten: decreten voor sport, voor het sociaal-cultureel werk, voor jeugd en het theaterdecreet. Bij geen enkele voorganger heb ik een globale visie gevonden. We zijn nu op het moment gekomen dat we de plaats van de cultuur, anno 1995, in de hele maatschappelijke context zouden moeten kunnen poneren.

Etcetera: Hoe zal het oprichten van een Raad voor Cultuur en een Centrum voor Cultuurbeleid precies bijdragen tot deze globale aanpak? Hoe ziet u de taak van deze twee nieuwe organen?

Weckx: Het ontwikkelen van een globale beleidsvisie kan pas lukken als ik me laat omringen door mensen die mij én beleidsvoorbereidend én wetenschappelijk onderbouwd én adviserend de nodige stof aanreiken. Hiertoe wil ik vooreerst de constructie van de Raad voor Cultuur met een adviserende rol opzetten. Ik vind het belangrijk dat mensen die representa-

tief zijn voor een bepaalde (deel)sector, over de sectoren heen, reflecteren over de materies waar zij geen specialist in zijn. Het is belangrijk te weten hoe men in de ene sector denkt over zaken van de andere sector. Met deze globale raad wil ik de kans geven tot onderlinge herwaardering en uitwisseling. Binnen deze koepel zullen een aantal van de huidige raden en commissies de sectoriële deelcommissies vormen. Hun taak zal gericht zijn naar specifieke dossiers toe, naar kwaliteitsoordelen toe. Nu functioneren deze raden vaak te veel als subsidiebestuurders, wat in feite de taak van de minister en zijn administratie is (en blijft). Ik betreur het gemis aan gemotiveerde kwaliteitsoordelen. In de kunstensector gaan de commissies zeer eigenzinnig te werk. Dat is goed, maar ze moeten niet zelf het geld willen verdelen. Ze kunnen wel interpereren over eventuele verschillen tussen advies en betoelaging.

Naast de Raad voor Cultuur opteer ik voor een orgaan met een beleidsondersteunende rol: het Centrum voor Cultuurbeleid. In mijn administratie heb ik in feite twee grote afdelingen: kunsten en sociaal-cultureel werk, waaronder ook het bibliotheekwezen en het jeugdbeleid vallen. Ik stel vast dat het zeer moeilijk is deze afdelingen te doen samenwerken. Door de achterdocht tussen beide verloopt de coördinatie en de samenwerking binnen de eigen administratie moeizaam. Dat wil ik doorbreken. Oorspronkelijk bestond een plan om hiertoe een volledig autonoom centrum op te richten. Dit centrum zou echter evenveel te kampen hebben met de tegenstellingen tussen de administraties. Daarom probeer ik nu van het Centrum voor Cultuurbeleid een verlengstuk van mijn eigen administratie te maken. Het moet toegang hebben tot alle dossiers van de twee verschillende administraties en daarbij autonoom genoeg werken om voldoende voeling te hebben met het werkveld en diens representatieve organisaties.

Etcetera: Is het verschil tussen het sociaal-culturele en de kunsten niet te groot om een globale aanpak mogelijk te maken?

Weckx: Dit onderscheid is juist kunstmatig opgedreven in het verleden. Nu willen we de brug slaan via een contractuele werving, door een jury met mensen uit het veld, die een selectie doorvoert aan de hand van een aantal profielbeschrijvingen, opgesteld door de minister. Zo-